

Butlletí de l'Església de Solsona

Butlletí Oficial de l'Església de Solsona

Edita: Bisbat de Solsona

Pl. Palau, 1 - 25280 SOLSONA

Gràfiques Muval - SOLSONA

Dipòsit legal: L-568-1983

Any 2015

Sant Pare

DISCURS DEL PAPA AMB MOTIU DEL 50 ANIVERSARI DE LA INSTITUCIÓ DEL SÍNODE DE BISBES

Beatituds, eminències, excel·lències, germans i germanes,

Mentre es troba en ple desenvolupament l'Assemblea general ordinària, commemorar el cinquantè aniversari de la institució del Sínode dels Bisbes és per a tots nosaltres motiu d'alegria, de lloança i d'agraïment al Senyor. Des del Concili Vaticà II a l'actual Assemblea, hem experimentat de manera cada vegada més intensa la necessitat i la bellesa de «caminar junts».

En aquesta joiosa circumstància, dirigeixo una cordial salutació a Sa Eminència el Cardenal Lorenzo Baldisseri, secretari general, així com al subsecretari, Sa Excel·lència Monsenyor Fabio Fabene, als oficials, als consultors i als altres col·laboradors de la Secretaria general del Sínode dels Bisbes, que de manera oculta realitzen el treball de cada dia fins entrada la nit. Juntament amb ells, saludo i agraeixo per la seva presència als Pares sinodals i als altres participants en aquesta Assemblea, així com a tots els presents en aquesta Aula.

En aquest moment, volem recordar també als que en el transcurs d'aquests cinquanta anys han treballat al servei del Sínode, començant pels secretaris generals que s'han succeït: els cardenals Władysław Rubin, Jozef Tomko, Jan Pieter Schotte i l'arquebisbe Nikola Eterovic. Aprofito aquesta ocasió per expressar de cor la meva gratitud a quants, vius o difunts, han contribuït amb un compromís generós i competent al desenvolupament de l'activitat sinodal.

Des de l'inici del meu ministeri com a Bisbe de Roma he pretès valoritzar el Sínode, que constitueix una de les herències més precioses de l'última reunió conciliar. Per al beat Pau VI, el Sínode dels Bisbes havia de tornar a proposar la imatge del Concili ecumènic i reflexionar sobre el seu esperit i el mètode. El mateix Pontífex anunciava que l'organisme sinodal «es podrà anar perfeccionant amb el passar del temps». A ell feia ressò, vint anys més tard, sant Joan Pau II, quan afirmava que «potser aquest instrument podrà millorar encara. Potser la responsabilitat pastoral pot expressar-se en el Sínode d'una forma encara més plena». Finalment, el 2006, Benet XVI aprovava algunes variacions a l'*Ordo Synodi Episcoporum*, a la llum de les disposicions del Codi de Dret Canònic i del Codi dels Cànon de les Esglésies orientals, promulgats mentrestant.

Hem de prosseguir per aquest camí. El món en què vivim, i que estem cridats a estimar i servir també en les seves contradiccions, exigeix de l'Església l'enfortiment de les sinergies en tots els àmbits de la seva missió. Precisament el camí de la *sinodalitat* és el camí que Déu espera de l'Església del tercer mil·lenni.

El que el Senyor ens demana, en cert sentit, ja està tot contingut en la paraula «Sínode». Caminar junts -laics, pastors, Bisbe de Roma- és un concepte fàcil d'expressar amb paraules, però no és tan fàcil posar-ho en pràctica.

Després d'haver reafirmat que el Poble de Déu està constituït per tots els batejats, «consagrats com casa espiritual i sacerdoci sant», el Concili Vaticà II proclama que «la totalitat dels fidels que tenen la unció del Sant (cf. 1Jn 2,20 i 27) no pot equivocar-se en la fe. Es manifesta aquesta propietat seva, tan peculiar, en el sentit sobrenatural de la fe de tot el poble: quan “des dels bisbes fins a l'últim dels laics cristians” mostren estar totalment d'acord en qüestions de fe i de moral». Aquell famós *infallibile «in credendo»*.

En l'Exhortació Apostòlica *Evangelii gaudium* he subratllat com «el Poble de Déu és sant per aquesta unció que ho fa infal·lible “*in credendo*”», afegint que «cada un dels batejats, qualsevol que sigui la seva funció en l'Església i el grau d'instrucció de la seva fe, és un agent evangelitzador, i seria inadequat pensar en

un esquema d'evangelització portat endavant per actors qualificats on la resta del poble fidel sigui només receptiu de les seves accions». El *sensus fidei* impedeix separar rígidament entre *Ecclesia docens* i *Ecclesia dicens*, ja que també el ramat té el seu «olfacte» per trobar nous camins que el Senyor dona a l'Església.

Aquesta és la convicció que m'ha guiat quan he desitjat que el Poble de Déu vingués consultat en la preparació de la doble cita sinodal sobre la família. Com s'ha fet en general amb cada «Lineamenta». Certament, una consulta d'aquest tipus de cap manera podria ser suficient per escoltar el *sensus fidei*. Però, com seria possible parlar de la família sense interpel·lar les famílies, escoltar els seus goigs i esperances, les seves tristeses i angoixes? Per mitjà de les respostes dels dos qüestionaris enviats a les Esglésies particulars, hem tingut la possibilitat d'escoltar almenys algunes d'elles sobre qüestions que les afecten molt de prop i sobre les quals tenen molt a dir.

Una Església sinodal és una Església de l'escolta, amb la consciència que escoltar «és més que sentir». És una escolta recíproca en la qual cadascú té alguna cosa a aprendre. Poble fidel, col·legi episcopal, Bisbe de Roma: un en escolta dels altres; i tots en escolta de l'Esperit Sant, l'«Esperit de veritat» (Jn 14,17), per conèixer el que ell «diu a les esglésies» (Ap2,7).

El Sínode dels Bisbes és el punt de convergència d'aquest dinamisme d'escolta portat a tots els àmbits de la vida de l'Església. El camí sinodal comença escoltant el poble, que «participa també de la funció profètica de Crist», segons un principi molt estimat en l'Església del primer mil·lenni: «Quod omnes tangit ab omnibus tractari debet».

El camí del Sínode prossegueix escoltant els Pastors. Per mitjà dels pares sinodals, els bisbes actuen com a autèntics custodis, intèrprets i testimonis de la fe de tota l'Església, que han de saber distingir atentament dels fluxos moltes vegades canviants de l'opinió pública.

A la vigília del Sínode de l'any passat deia: «Demanem abans de res a l'Esperit Sant, per als pares sinodals, el do de l'escolta: escolta de Déu, fins a escoltar amb ell el clam del poble; escolta del poble, fins a respirar en ell la voluntat a la qual

Déu ens crida». A més, el camí sinodal culmina en l'escolta del Bisbe de Roma, cridat a pronunciar-se com a «Pastor i Doctor de tots els cristians»: no a partir de les seves conviccions personals, sinó com a testimoni suprem de la *fides totius Ecclesiae*, «garant de l'obediència i la conformitat de l'Església a la voluntat de Déu, a l'Evangeli de Crist i a la Tradició de l'Església».

El fet que el Sínode actuï sempre *cum Petro et sub Petro* -per tant no només *cum Petro*, sinó també *sub Petro*- no és una limitació de la llibertat, sinó una garantia de la unitat. En efecte el Papa és per voluntat del Senyor, «el principi i fonament perpetu i visible d'unitat, tant dels bisbes com de la multitud de fidels».

Amb això es relaciona el concepte de «*hierarchica communio*», usat pel Concili Vaticà II: els bisbes estan units al Bisbe de Roma pel vincle de la comunió episcopal (*cum Petro*) i al mateix temps estan jeràrquicament sotmesos a ell com a cap del col·legi (*sub Petro*).

La *sinodalitat*, com a dimensió constitutiva de l'Església, ens ofereix el marc interpretatiu més adequat per a comprendre el mateix ministeri jeràrquic. Si comprem que, com diu sant Joan Crisòstom, «Església i Sínode són sinònims» -perquè l'Església no és altra cosa que el «caminar junts» del ramat de Déu pels senders de la història que surt a l'encontre de Crist el Senyor-, entenem també que en el seu interior ningú no pot ser «elevant» per sobre dels altres. Al contrari, a l'Església cal que algú «es baixi» per posar-se al servei dels germans al llarg del camí.

Jesús ha constituït l'Església posant en el seu cim el col·legi apostòlic, en què l'apòstol Pere és la «roca» (cf. Mt 16,18), aquell que ha de «confirmar» els germans en la fe (cf. Lc 22, 32). Però en aquesta Església, com en una piràmide invertida, el cim es troba per sota de la base. Per això, els que tenen autoritat es diuen «ministres»: perquè, segons el significat originari de la paraula, són els més petits de tots. Cada bisbe, servint el poble de Déu, arriba a ser per la porció del ramat que li ha estat encomanada, *vicarius Christi*, vicari de Jesús, qui en l'Últim Sopar es va inclinar per rentar els peus dels apòstols (cf. Jn 13,1-15). I, en un horitzó semblant, el mateix successor de Pere és el *servus servorum Dei*.

Mai no ho oblidem. Per als deixebles de Jesús, ahir, avui i sempre, l'única autoritat és l'autoritat del servei, l'únic poder és el poder de la creu, segons les paraules del Mestre: «vostès saben que els caps de les nacions dominen sobre elles i els poderosos els fan sentir la seva autoritat. Entre vostès no ha de succeir així. Al contrari, el qui vulgui ser important, que es faci servidor de vostès; i qui vulgui ser el primer, que es faci esclau» (Mt 20,25-27). «Entre vostès no ha de passar així»: en aquesta expressió arribem al cor mateix del misteri de l'Església -«entre vosaltres no ha de passar així» - i vam rebre la llum necessària per comprendre el servei jeràrquic.

En una Església sinodal, el Sínode dels Bisbes és la més evident manifestació d'un dinamisme de comunió que inspira totes les decisions eclesials.

El primer nivell d'exercici de la *sinodalitat* es realitza en les Esglésies particulars. Després d'haver citat la noble institució del Sínode diocesà, en el qual preveres i laics estan cridats a col·laborar amb el bisbe per al bé de tota la comunitat eclesial, el Codi de Dret Canònic dedica ampli espai al que usualment es diuen els «organismes de comunió» de l'Església particular: el consell presbiteral, el col·legi dels consultors, el capítol dels canonges i el consell pastoral. Només en la mesura en la qual aquests organismes romanen connectats amb el «baix» i parteixen de la gent, dels problemes de cada dia, pot començar a prendre forma una Església sinodal: tals instruments, que algunes vegades procedeixen amb desànim, han de ser valoritzats com a ocasió d'escolta i participació.

El segon nivell és aquell de les províncies i de les regions eclesiàstiques, dels consells particulars i, de manera especial, de les conferències episcopals. Hem de reflexionar per a realitzar encara més, a través d'aquests organismes, les instàncies intermèdies de la col·legialitat, potser integrant i actualitzant alguns aspectes de l'antic ordre eclesiàstic. El desig del Concili que aquests organismes contribueixin a augmentar l'esperit de la col·legialitat episcopal encara no s'ha realitzat plenament. Ens trobem a meitat de camí, en una part del camí. En una Església sinodal, com ja vaig afirmar, «no és convenient que el Papa reemplaci els episcopats locals en el discerniment de totes les problemàtiques que es plantegen en els seus territoris. En aquest sentit, percebo la necessitat d'avançar en una saludable “descentralització”».

L'últim nivell és el de l'Església universal. Aquí el Sínode dels Bisbes, representant l'episcopat catòlic, es transforma en expressió de la col·legialitat episcopal dins d'una Església tota sinodal. Això manifesta la *collegialitas affectiva*, la qual pot tornar-se en algunes circumstàncies «efectiva», que uneix els bisbes entre ells i amb el Papa, en la cura pel poble de Déu.

El compromís d'edificar una Església sinodal -missió a la qual tots estem cridats, cadascú en el paper que el Senyor li confia- està gràvid d'impliacions ecumèniques. Per aquesta raó, parlant amb una delegació del Patriarcat de Constantinoble, he reiterat recentment la convicció que «l'atent examen sobre com s'articulen en la vida de l'Església el principi de la *sinodalitat* i el servei de qui presideix oferirà una aportació significativa al progrés de les relacions entre les nostres Esglésies».

Estic convençut que, en una Església sinodal, també l'exercici del primat de Pere podrà rebre més llum. El Papa no està, per si mateix, per sobre de l'Església; sinó dins d'ella com a batejat entre els batejats i dins del col·legi episcopal com a bisbe entre els bisbes, anomenat alhora -com a Successor de l'apòstol Pere- a guiar l'Església de Roma, que presideix en la caritat totes les Esglésies.

Mentre reitero la necessitat i la urgència de pensar «en una conversió del papat», de bon grau repeteixo les paraules del meu predecessor el papa sant Joan Pau II: «Com a Bisbe de Roma sóc conscient [...], que la comunió plena i visible de totes les comunitats, en les quals gràcies a la fidelitat de Déu habita el seu Esperit, és el desig ardent de Crist. Estic convençut de tenir al respecte una responsabilitat particular, sobretot en constatar l'aspiració ecumènica de la major part de les comunitats cristianes i en escoltar la petició que se'm dirigeix de trobar una forma d'exercici del primat que, sense renunciar de cap manera a l'essencial de la seva missió, s'obri a una situació nova».

La nostra mirada s'estén també a la humanitat. Una Església sinodal és com un estendard alçat entre les nacions (cf. Is11,12) en un món que -tot i invocant participació, solidaritat i la transparència en l'administració d'allò públic- sovint lliura el destí de poblacions senceres en mans cobdicioses de petits grups de poder. Com a

Església que «camina al costat» dels homes, particip de les dificultats de la història, cultivem el somni que el redescobriment de la dignitat inviolable dels pobles i de la funció de servei de l'autoritat podran ajudar la societat civil a edificar-se en la justícia i la fraternitat, fomentant un món més bell i més digne de l'home per a les generacions que vindran després de nosaltres. Gràcies.

Aula Pau VI
17 d'octubre de 2015

Documents episcopals

HOMILIA EN L'INICI DE L'ANY SANT DE LA MISERICÒRDIA

El Senyor ha volgut que coincidissin el meu 5è aniversari episcopal i la inauguració de l'Any Sant de la Misericòrdia. Ara fa cinc anys, després d'aquella impressionant celebració, jo acabava amb unes paraules que a pocs van deixar indiferents: us convoco a “l’obra més extraordinària que mai s’hagi vist a les nostres comarques des que foren evangelitzades fa molts segles [...] a una nova evangelització extensa i profunda, que permeti de nou fer d’aquesta terra una terra de sants”.

Aquesta convocatòria, que a molts va semblar grandiloqüent, està esdevenint una realitat. Molts en sou testimonis: us hi heu embarcat i doneu glòria a Déu per les obres prodigioses que ha fet a través de la vostra pobresa. Molts més encara, la majoria dels que avui ompliu la catedral, sou fills d’aquesta obra. Heu rebut l’anunci de l’Evangeli en un curs Alpha, heu experimentat el poder de l’Esperit Sant en la vostra vida, us heu incorporat a l’Església i viviu el desig de contagiar a d’altres això que esteu vivint.

Si fa cinc anys molts no van entendre les meves paraules, avui són molts els que les entenen, les veuen com la gran profecia de la història més recent de la nostra diòcesi i es comprometen perquè Déu la continuï fent possible.

Aquesta és la gran misericòrdia de Déu. Ell s’ha compadit de la nostra feblesa, de la nostra pobresa, i s’ha dignat a visitar-nos per curar-nos, per consolar-nos, per fortificar-nos i per confiar-nos el seu Evangeli. Ell ha fet d’una colla de pecadors perdonats els seus deixebles missioners.

Aquesta obra d'evangelització és extraordinàriament misericordiosa perquè neix de l'amor misericordiós que ens ha canviat a cadascun de nosaltres. També, perquè ens capacita per fer-nos càrrec de tot, sigui el que sigui, perquè confia que Déu pot fer del més pecador que ens puguem imaginar un sant com cap de nosaltres mai no arribarem a ser.

L'obra d'evangelització dels sacerdots i consagrats que des dels 10 anys han viscut un règim de vida moralment cuidada perilla de ser fortament moralitzant. L'obra d'evangelització d'una colla de conversos –cadascun dels quals sap de les misèries de les quals l'ha alliberat el Senyor- ha de ser inevitablement una obra de misericòrdia. Així, s'escau recordar el que ens diu el Papa a la *Misericordiae Vultus*: “És determinant per a l'Església i per a la credibilitat del seu anunci que ella visqui i testimoniï en primera persona la misericòrdia”.

Fa pocs dies, llegint una novel·la, va sortir un episodi que em va fer pensar en la falta de misericòrdia que potser ha fet infecunda la transmissió de la fe durant dècades. Ken Follet, a *La caiguda dels gegants*, narra un episodi que mostra els estralls del rigorisme moral: una de les moltes protagonistes de les històries creuades que tant caracteritzen les novel·les d'aquest autor queda embarassada de la relació que manté amb el lord del castell on serveix. Ell, quan se n'assabenta, la factura i ella, abans de marxar cap a Londres i desaparèixer, passa per casa seva, una família pobra de minaires. Sa mare s'escandalitza, però ràpidament es posa al costat de la filla per ajudar-la en la seva situació. Son pare, ancià de la rigorista i puritana comunitat protestant de la vila, s'enfurisma i treu la seva filla de casa, assegurant-li que no la vol veure mai més i que no torni a posar més els peus a casa. El germà, tocat per l'escena, fa un gest fortíssim el diumenge següent enmig de l'assemblea comunitària. S'avença per sorpresa de tots a llegir l'Evangelí –només té 16 anys- i escull el passatge de l'adúltera perdonada. La descripció de l'escena és sublim, especialment quan subratlla l'emfasització de la lectura del text, el joc de mirades, el silenci previ a la sentència de Jesús i el cop quan tanca el volum després d'haver proclamat amb força: “Dona, on són? Ningú no t'ha condemnat? [...] Jo tampoc no et condemno. Vés-te'n, i d'ara endavant no pequis més!”. El novel·lista ho remata, i això és el que us vull subratllar, dient que el noi va baixar de la trona, va travessar en silenci el passadís, va sortir de l'església i no hi va tornar mai més.

Quantes vegades la nostra acció d'evangelització i d'educació de la fe s'ha acabat així perquè el nostre comportament ha estat mancat de misericòrdia? Quantes vegades el rigorisme moral ha impedit que fos el perdó de Déu el que canviés i guarís els cors seduïts pel pecat? Quantes vegades, ocultant les nostres pròpies misèries, hem estat incapaços de compadir-nos i perdonar les misèries dels altres?

Alhora pensava també en el cop de pèndol que hem viscut, com a reacció al rigorisme moral d'abans.

Si abans els rectors i els pares que vàreu conèixer en la infantesa molts de vosaltres haurien pogut encarnar amb més o menys matisos l'episodi que us acabo de narrar, ara tenim el risc de caure a l'altre extrem. Els fills o els néts se'n van viure amb la seva parella abans de casar-se, o se separen poc o molt temps després de casar-se, o avorten sense cap problema de consciència perquè ara no ens convé tenir un fill, o roben, o exploten, o estafen, convençuts que qui no s'espavila és beneït. I tant rectors com fidels de missa de cada diumenge, enmig d'aquest relativisme moral general, callem i ni tan sols aprofitem cap dels moltíssims moments dramàtics que comporten una vida així per invitar a la conversió i per anunciar que Déu és misericordiós i malgrat tot ofereix incansablement a tots, també a ells, una nova vida.

El Senyor ens concedeix i ens invita al camí de l'Evangelí: anar a l'encontre de l'ovella perduda, desitjosos que l'altre trobi la vida i la felicitat. Anar-hi: carregats d'amor i compassió; disposats, amb gran paciència, a mostrar-li que el seu sofriment prové del seu pecat i la medicina es troba en el tornar cap a Déu; revelant que si es deixa estimar, Déu li guarirà els desordres del seu cor. Anar-hi convençuts: que aquesta descoberta pot demanar temps; que només ens escoltaran si ens mou veritablement l'amor, si la nostra actitud és veritablement humil, si li ho diem no pas perquè li haguem d'ensenyar res, sinó perquè això mateix és el que ens ha passat a nosaltres.

Aquest any no pot ser a casa nostra un any més! No pot ser el títol de les nostres conferències, dels temes pastorals de les nostres activitats, el motiu dels nostres pelegrinatges i prou! Aquest any ha de ser una catapulta de l'obra que tenim engegada. Ha de ser una crida que tots, reconciliats a fons amb Déu, esdevinguem missioners i misericordiosos.

Catedral de Solsona, 13 de desembre de 2015

HOMILIA EN LA MISSA DE LA NIT DE NADAL

“El poble que avançava a les fosques ha vist una gran llum, una llum resplendeix per als qui vivien al país tenebrós”

Fa cinc anys, presidia per primera vegada aquesta missa de Nadal amb molts de vosaltres. Aquesta eucaristia, una de les primeres que celebrava com a bisbe, fou especial. Recordo que vaig viure un goig espiritual molt gran en l'adoració de l'infant i en la consagració de l'eucaristia. Aquella nit vaig veure “una gran llum”.

No es tractava simplement d'una petita experiència mística més en la col·lecció de la meua vida espiritual. Malgrat aleshores, així m'ho semblà, avui, cinc anys més tard, estic segur que fou quelcom molt més gran! Aquella gràcia del Nadal de 2010 contenia una promesa.

Feia tot junts quinze dies que havia convocat tota la diòcesi, amb gran solemnitat, a una obra ingent: “l'obra més extraordinària que mai s'hagi vist a les nostres comarques des que foren evangelitzades fa molts segles. [...] a una nova evangelització extensa i profunda, que permeti de nou fer d'aquesta terra una terra de sants”.

El panorama enmig del qual vaig pronunciar aquella invitació no permetia gaires esperances, ni alegries. La nostra diòcesi tenia fesomia de “país tenebrós”: un clergat envellit i desanimat; un sol seminarista; la immensa majoria de parròquies mig buides i agonitzants; un petit grup de capellans i laics en recerca de camins nous, però atemorit per aquella secularització molt més profunda del que aparentaven els signes externs. Aquella colla sabia que el clima religiós d'aleshores i d'ara és com l'iceberg que va enfonsar el titànic –insignificant en superfície però immens en profunditat.

De fet, aquella invitació va xocar a molts perquè la situació que vivíem feia molt inversemblant allò que profetitzava en forma de convocatòria. Alguns van pensar que simplement pronunciava paraules grandiloqüents, que formulava desitjos impossibles o pretenia animar un exèrcit derrotat i en retirada a base d'un miratge que oblidava la realitat.

“Els heu omplert de goig, d’una alegria immensa; s’alegren davant vostre com la gent a la sega, com fan festa els vencedors quan reparteixen el botí”

El Senyor, n’estic convençut ara, amb cinc anys de perspectiva, va concedir-me aquella gràcia nadalenca, per gravar en el meu cor la promesa de l’acompliment d’aquella profecia que jo mateix havia pronunciat. Jo, aquella nit santa, vaig tenir el goig i l’alegria de la sega d’una collita abundant, de la festa dels vencedors de la batalla.

Insisteixo, sense comprendre-ho vaig experimentar que la gran obra d’evangelització que havia anunciat s’acompliria. Aquella nit, jo ja vaig viure, sense saber-ho, el goig de les conversions i dels camins de fe de tants i tants que al llarg d’aquests anys han “tornat de la part de Déu”. Aquella nit, el bon Jesús em féu tastar el goig i l’alegria contagiosa de la collita que hem anat segant en una bona colla de feixes de la nostra Església diocesana. I ara, que visc a ple els primers capítols de la realització d’aquella promesa, d’aquella profecia, entenc, més que aleshores, el goig d’aquella nit.

Perquè us faig aquesta confessió? Ho faig perquè em plau fer memòria agraïda d’allò que Déu em va prometre i ha acomplert. Us ho confesso perquè vull que us uniu a aquest agraïment, vosaltres que fóreu testimonis predilectes d’aquella misteriosa gràcia. Però, sobretot, us ho revelo perquè, manllevant les paraules de Sant Pau que hem escoltat a la segona lectura, us vull dir: “Sí, germans: s’ha revelat l’amor de Déu, que vol salvar tots els homes”. Perquè desitjo ardentment que tots vosaltres, aquesta nit, visqueu una experiència semblant.

Aquesta nit tendra i “màgica” és una nit per somniar i per sentir! És una nit per somniar una vida diferent i per sentir l’alegria d’una vida nova! És una nit per somniar la conversió dels fills i dels néts i per gaudir del goig de veure tota la pròpia família a l’Església! És una nit per somniar i sentir el vertigen d’una mirada nova sobre la pròpia parròquia, una mirada que deixi de banda els judicis benvolents sobre els qui ens semblen uns ingenus o uns visionaris i que faci el salt vers els miracles de Déu.

Què ens cal fer per somniar i sentir?

1r. Adonem-nos de com estem i del que necessitem, escoltant el profeta: *“Heu trossejat el jou que li pesava, la barra que duia a l’espatlla”*.

Sant Ignasi, en la contemplació sobre l’encarnació dels exercicis espirituals, ho descriu amb brevetat i claredat: “mirar lo que hacen las personas sobre la haz de la tierra, así como herir, matar, ir al infierno [...] y todas las gentes en tanta ceguedad, y como mueren”; “asimismo lo que dicen las personas divinas, es a saber: Hagamos redempción del género humano”.

Vivim en un món malalt i ferit. Un món que mata i destrueix. Un món que va a la perdició. Vivim en una Església que intenta autopreservar-se, que emmalalteix i agonitza. Déu ho veu i se’n compadeix. Déu, davant del desgavell de la humanitat i la *mundanització* de l’Església, no s’encén d’ira, no exclama –massa poc-, sinó que es determina a “fer redempció”, a venir a alliberar-nos i a reconstruir-nos. Ell, commogut a causa del nostre sofriment, surt al nostreencontre, baixa a la terra per guarir-nos. Ell, trasbalsat per la nostra impotència eclesial, ve una vegada més a omplir-nos del seu Esperit Sant per fer-nos sortir, per enviar-nos.

2n. Adonem-nos de com ve a redimir, escoltant de nou: *“Ens ha nascut un noi, ens ha estat donat un fill que porta a l’espatlla la insígnia de príncep. Déu li ha posat aquest nom: Conseller prodigiós, Déu-heroi, Pare-per-sempre, Príncep-de-pau”*.

Sant Ignasi, en la contemplació del naixement, invita a mirar el pessebre de Betlem: “ver las personas, es a saber, ver a nuestra Señora y a Joseph”; “mirar y considerar lo que hacen, [...] para que el Señor sea nascido en summa pobreza, y a cabo de tantos trabajos, de hambre, de sed, de calor y de frío, de injurias y afrentas, para morir en cruz; y todo esto por mí”.

Proposa que ens apropem a l’establia fins a veure “como si presente me hallase”, com Déu ve a alliberar. No ve amb la força sinó “usant misericòrdia”. Déu ve pobre i vulnerable. Déu estén unes mans de nadó. Déu ens mira amb un somriure tan bell com fràgil. Déu no ens pidola cap altre regal que la nostra misèria

interior i les nostres ferides, les nostres pobreses comunitàries i les nostres pors. Ell ens promet, a canvi, el seu amor que perdona i cura, que construeix i enforteix. De nou, com diu l'apòstol: "Ell s'entregà a si mateix per nosaltres, per rescatar-nos de l'esclavatge de les culpes, deixar-nos nets i fer de nosaltres un poble ben seu, apassionat per fer el bé".

3r. Prenguem consciència que avui, aquesta nit, som aquí per escoltar l'anunci de l'àngel: "*No tingueu por: us anuncio una nova que portarà a tot el poble una gran alegria: avui, a la ciutat de David, us ha nascut un salvador; que és el Messies, el Senyor*". Per dir-nos, els uns als altres, com ho feren els pastors: "*Arribem-nos a Betlem a veure això que ha passat i que el Senyor ens ha fet saber*".

4t. Fem-ho! Apropem-nos a l'eucaristia com els pastors al portal de l'establia. Adonem-nos que, amb gran misericòrdia, Déu torna a prendre carn en aquest sagrament admirable. Ve de nou, fràgil i tendre. Més que mai. Ve a curar i a reconstruir. Ver a fer somniar i a fer sentir. Quan el combreguis, deixa'l entrar en els racons més foscos de la teva vida i deixa'l que et guareixi. Quan el combreguis, ofereix-te interiorment per a allò que Ell vulgui en l'obra evangelitzadora de la teva parròquia. Quan el combreguis, deixa'l fer-te somniar. I veuràs quin miracle: apareixerà el goig de la promesa que Déu acomplirà en la teva vida durant els propers cinc anys.

Catedral de Solsona, 25 de desembre de 2015

HOMILIA EN L'ORDENACIÓ DIACONAL D'ABEL TRULLS I NOGUERA

Abel, en la gran festa de la Sagrada Família, quan l'Església ens proposa de contemplar i anunciar la família i la vida, en els inicis de l'Any de la Misericòrdia, reps l'ordenació diaconal. Tu, que sempre has donat importància als signes providencials, tens el goig de rebre, avui, el primer grau de l'orde i de consagrar la teva vida en celibat a Déu nostre Senyor.

Que bonic que tu, quart fill d'una família de sis germans, rebis l'ordenació diaconal en aquesta festivitat. Mentre alguns cercàvem la data moguts per les

pròpies agendes, tu anhelaves que coincidís amb el dia que tota l'Església posa la mirada sobre la bellesa de la família cristiana i sobre el tresor inviolable de la vida.

Que bonic també que la teva ordenació diaconal s'esdevingui durant l'Any Sant de la Misericòrdia i així, per sempre, el teu ministeri quedi marcat per la misericòrdia de Déu.

Estimats pares, quina ressonància tan particular té avui, per a vosaltres, aquesta pregunta de Jesús a Josep i Maria: “No sabíeu que jo havia d'estar a casa del meu Pare?”

No sabíeu que el quart fill d'aquell primer pomell de la vostra joventut matrimonial hauria d'estar a casa del nostre Pare? No ho sabíeu, quan, de ben petit, ja manifestava aquella virtut de l'obediència que tant el caracteritza. No ho sabíeu, ni us ho imaginàveu, quan l'àvia del Grau deia, en l'escaiença del naixement del vostre sisè fill: una oportunitat més que n'hi hagi un de capellà!

Mentre, tu, Rosa, conservaves en el teu cor tot el que anaves contemplant en ell i en la resta de fills. Mentre ell “creixia en edat i saviesa, i tenia el favor de Déu i dels homes”, Déu anava preparant el seu cor per a aquest do que avui es comença a vessar abundantment.

Certament, estimat Abel, des de fa uns anys, vas decidir quedar-te al “temple”, assegut entre “els mestres de la llei, escoltant-los i fent-los preguntes”. Encara recordo la narració del dia providencial quan el Senyor et va cridar amb claredat. Resta més viu, encara, en el meu cor de pastor, el dia que vas decidir no ajornar més el teu sí. Des d'aleshores has viscut al nostre seminari i has crescut en edat i saviesa i has experimentat el favor de Déu i dels homes.

Abel, comença aquest moment de gràcia donant moltes gràcies a Déu. Vas néixer en una família bona, de persones senzilles, treballadores, generoses i lliurades completament a tots els fills. Els teus pares, que han cercat imitar la llar de Natzaret, t'han ensenyat a creure en Déu, a acollir-lo en els sagraments, a tractar-lo en la

pregària i a imitar-lo per mitjà d'una vida de virtut. Has tingut des de petit un rector i mestre que t'ha fet present la vocació sacerdotal amb tota naturalitat i esperit de servei. T'has trobat catequistes i acompanyants, en la teva adolescència i joventut, que t'han ajudat a desxifrar els signes exteriors i les mocions interiors que Déu anava posant en la teva vida. Jo mateix he estat un dels instruments de darrera hora per ajudar-te a llegir en ells la vocació. És cert, ve de Déu, però s'ha anat revelant en la trama de la teva vida, gràcies al concurs de tot aquest reguitzell de persones que constitueixen el teu univers vital i dels quals avui has de donar gràcies.

Una ordenació diaconal en aquesta festa, malgrat que pugui sorprendre a alguns, no sorprèn els qui et coneixen. Perquè, com ja he dit, la teva família és un exemple del que proposa la doctrina de l'Església sobre la família, la paternitat i la vida. És ben veritat, pertany a una família cristiana que experimenta, enmig del sacrifici quotidià, els favors de Déu i, avui, en aquesta celebració en cull un d'eminent: la vocació sacerdotal d'un dels fills. A mi, germans i germanes, em sembla que aquesta ordenació és una manera ben diàfana de celebrar i anunciar la bellesa i la fecunditat de la família cristiana.

La segona lectura de la litúrgia d'avui emmarca, també providencialment, aquesta ordenació en el misteri de la misericòrdia. Segurament aquesta exhortació que sant Pau fa als cristians de Colosses resumeix amb especial precisió les obres de misericòrdia espirituals: “instruïu-vos i encamineu-vos els uns als altres en tota mena de saviesa” –ensenyar el qui no sap, corregir el qui va errat, donar consell a qui ho necessita-; “revestiu-vos de sentiments de compassió entranyable” –consolar els tristos-; “de bondat, d'humilitat, de dolcesa, de paciència”, “suporteu-vos els uns als altres i si algú tingués res contra un altre, perdoneu-vos-ho” –perdonar els qui t'han ofès, suportar amb paciència els qui et molesten-; “moguts per la gràcia de Déu, canteu-li en els vostres cors amb salms, himnes i cànctics de l'Esperit” –pregar per vius i difunts.

El motiu del naixement del ministeri diaconal i, per tant, el seu especial adreçament al servei dels pobres ens recorda també les obres de misericòrdia corporals: “tenia fam, i em donàreu menjar; tenia set, i em donàreu beure; era foraster,

i em vau acollir; anava despullat, i em vau vestir; estava malalt, i em vau visitar; era a la presó, i vinguéreu a veure'm”.

Sí, estimat Abel, has volgut fer el pas de la teva ordenació diaconal en el marc de l'Any de la Misericòrdia; grava, doncs, en el teu cor, les obres de misericòrdia corporals i espirituals, i viu tota la teva vida ministerial segellat per elles.

És veritat que l'Esperit Sant t'enfortirà per ajudar-me a mi i als preveres en el ministeri de la paraula i de l'altar. Però, sobretot, convé que, configurat a Crist servidor, mogut per la seva caritat, siguis un exemple tan viu i perfecte de la seva misericòrdia que el teu anunci i el teu servei sacramental penetrin en uns cors ben disposats pel teu testimoniatge de vida.

Et tocarà servir la litúrgia i els sagraments: presidir la pregària, administrar el baptisme, assistir al matrimoni i beneir-lo, portar el viàtic als moribunds i presidir les exèquies. Se't demanarà exhortar i educar en la doctrina santa tant els batejats com els que desconeixen Déu. Però, sobretot, estàs cridat a exercir el ministeri de la caritat. De fet, sant Pau arrenca la seva exhortació dient “com a escollits de Déu”. Fixa't, doncs, que la caritat, la misericòrdia que l'Església et confia com a ministeri no és un simple ofici, és l'expressió viva i concreta del misteri de Déu, de la missió de Jesucrist, del servei que va confiar a la seva Església. La caritat que has de viure, per a la qual has estat escollit, són les obres que brollen de la renovació que Jesús produeix en la teva vida, la renovació que et fa “sant i estimat”. La caritat que has de viure neix de revestir-se dels sentiments que anuncia l'apòstol i que es convertiran en obres de misericòrdia quan et trobaràs davant de tants necessitats materials i espirituals.

Així és Abel, l'Església suplica el do de l'Esperit Sant per a tu. Desitja que ell et faci sant i estimat, et revesteixi “de sentiments de compassió entranyable, de bondat, d'humilitat, de dolcesa, de paciència”, de perdó. “Però, per damunt de tot,” revesteix-te “de l'amor, que tot ho lliga i perfecciona”.

Has de saber que hauràs d'exercir aquest ministeri guardant el celibat, que és alhora signe i estímul de la caritat pastoral i font peculiar de fecunditat en el

món. Mogut d'un amor sincer a Jesucrist, el Senyor, vivint en aquest estat amb una donació total, et consagraràs a Crist d'una manera nova i excel·lent, t'uniràs a ell amb més facilitats i amb el cor indivís, serviràs amb més llibertat Déu i els homes, i treballaràs més abnegadament perquè tots reneixin espiritualment com a fills de Déu. Arrelat i fonamentat en la fe, sigues pur i irrepreensible davant de Déu i davant dels homes, com escau al servent de Crist i administrador dels misteris de Déu; i no et deixis prendre l'esperança de l'Evangelí, que des d'ara no solament hauràs d'escoltar sinó que també hauràs d'anunciar.

Abel, que la Sagrada Família de Natzaret, Jesús, Josep i Maria, beneixin i facin fecund el teu ministeri diaconal.

Catedral de Solsona, 27 de desembre de 2015

INSTITUCIÓ DEL CÀRREC DE DELEGAT/DA EPISCOPAL PER A L'APLICACIÓ DEL PLA PASTORAL DIOCESÀ

Decret 19/15. Solsona, 2 de novembre de 2015

Atès que, l'octubre de 2012, el bisbe diocesà va redactar un pla pastoral diocesà per ajudar les parròquies a treballar en clau d'evangelització,

Atès que en el prefaci del Pla Pastoral Diocesà hi ha escrit que la voluntat del bisbe és acompanyar cada rector i cada parròquia en el camí de llur aplicació, especialment en les seves primeres passes,

Atès que, en aquests moments, el Sr. Bisbe necessita persones disposades a ajudar-lo en aquest acompanyament a les parròquies que demanen ajuda per iniciar l'aplicació del Pla Pastoral Diocesà,

Pel present, INSTITUEIXO el càrrec de

**DELEGAT/DA EPISCOPAL
PER A L'APLICACIÓ DEL PLA PASTORAL DIOCESÀ**

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Solsona

Mons. Xavier Novell i Gomà
Bisbe de Solsona

Per manament del Sr. Bisbe

Sra. Júlia Ayala i Vilardell
Secretària general-cancellera

INSTITUCIÓ DEL SERVEI DIOCESÀ PER A L'ALLIBERAMENT ESPIRITUAL

Decret 20/15. Solsona, 3 de novembre de 2015

Atès que el treball d'evangelització que s'està duent a terme a les parròquies de la diòcesi fa que retornin a la vida de l'Església fidels batejats allunyats durant molt de temps,

Atès que alguns d'aquests fidels presenten ferides espirituals profundes que condicionen el progrés de la seva reiniciació cristiana i necessiten una atenció pastoral que les normes del dret reserva al bisbe diocesà,

Atès que els processos d'inspiració catecumenal inclouen escrutinis i exorcismes i tenint present allò que disposa el cànon 1172 del CIC,

Pel present, INSTITUEIXO el

SERVEI DIOCESÀ PER A L'ALLIBERAMENT ESPIRITUAL

Aquest Servei està presidit pel bisbe diocesà i en formaran part els sacerdots i laics oportunament nomenats. Els sacerdots rebran la llicència prevista en el cànon 1172 & 2 del CIC.

Ho decreta i signa el Rvdm. Sr. Bisbe de Solsona

+ Xavier Novell i Gomà
Bisbe de Solsona

Per manament del Sr. Bisbe

Sra. Júlia Ayala i Vilardell
Secretària general-cancellera

SUPRESSIÓ DE TAXES DEL TRIBUNAL DIOCESÀ

Decret 25/15. Solsona, 8 de desembre de 2015

Atès el *Motu Proprio* del Sant Pare *Mitis Iudex Dominus Iesus* de data 8 de setembre de 2015 i les competències que el cànon 1649 dóna al bisbe en matèria de taxes i despeses del Tribunal;

Tenint en compte també la necessitat que imposa el *Motu Proprio* de revisar les taxes i qüestions econòmiques del procés de nul·litat matrimonial que s'havien establert en el nostre anterior decret 16/13 de 15 de novembre de 2013 (en el qual les taxes del procés ordinari ascendien a 650 euros).

DECRETEM:

La supressió de totes les taxes del Tribunal Diocesà de Solsona

En referència a les despeses extrajudicials, es mantenen els règims de justícia gratuïta i/o reducció de les despeses per a aquells casos en què s'acrediti la manca de recursos econòmics.

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Solsona.

+Xavier Novell i Gomà
Bisbe de Solsona

Per manament del Sr. Bisbe

Júlia Ayala i Vilardell
Secretària general-cancellera

REFORMA DE LES NORMES ECONÒMIQUES

Decret 27/15. Solsona, 30 de desembre de 2015

Atès que el dia 1 de gener de 2014 es van complir els cinc primers anys de la implantació de les “Normes per a la retribució dels preveres i l’aportació de les parròquies”, aprovada mitjançant decret episcopal 34/08, de 24 de desembre de 2008,

Atès que he considerat convenient revisar aquesta normativa i que vaig crear, mitjançant decret 24/14, de 18 de desembre de 2014, una comissió que mesurés el grau de satisfacció del clergat amb el sistema econòmic i recollís les propostes per a una possible revisió,

Atès que aquesta comissió ha consultat el clergat, en les reunions sacerdotals trimestrals de zona i en les jornades sacerdotals del mes de juny del 2015, i ha verificat que la major part del clergat és partidari de mantenir la normativa vigent, bo i incorporant algunes modificacions puntuals,

Atès que aquesta comissió ha presentat una proposta de modificació al Consell Presbiteral que ha obtingut un suport majoritari,

Pel present,

1. APROVEM les següents modificacions de les Normes per a la retribució dels preveres i l’aportació a les parròquies:

El punt 7 queda substituït per: *El Departament Diocesà d’Economia abonarà 150€/mensuals a tots els sacerdots majors de 75 anys que no resideixen en una rectoria (Seminari, residència geriàtrica, pis propi o d’un familiar o de lloguer). També es farà càrrec de la Seguretat Social de les minyones.*

El punt 13 queda substituït per: *Les parròquies que tenen arrendada la rectoria, altres immobles de propietat parroquial o les seves terres, ajudaran al sosteniment de les necessitats de la diòcesi, lliurant al bisbat el 50% dels ingressos obtinguts per aquests béns. Aquelles parròquies que ja col·laboren a l’economia*

diocesana a través de la quota establerta en el punt 8, només lliuraran al bisbat el 25% dels ingressos obtinguts pels esmentats arrendaments.

2. RATIFIQUEM tota la resta de la normativa aprovada en el decret 34/08 de 24 de desembre de 2008.

3. ESTABLIM que la present modificació vigiï a partir de l'1 de gener de 2016.

4. ADJUNTEM al present decret la normativa completa i modificada.

Ho decreta i signa l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Solsona

Mons. Xavier Novell i Gomà
Bisbe de Solsona

Per manament del Sr. Bisbe

Sra. Júlia Ayala i Vilardell
Secretària general-cancellera

NORMES PER A LA RETRIBUCIÓ DEL PREVERES I L'APORTACIÓ DE LES PARRÒQUIES

Retribució dels preveres

1. Els preveres diocesans que exerceixen el seu ministeri pastoral a la diòcesi amb dedicació exclusiva rebran mensualment, del Departament Diocesà d'Economia, la remuneració que es fixarà abans de finalitzar el mes de gener de cada any.

2. Els preveres diocesans que exerceixen el seu ministeri pastoral a la diòcesi i perceben remuneració econòmica d'altres institucions rebran, si és el cas, del Departament Diocesà d'Economia, la remuneració mensual que els correspongui.

3. Els preveres diocesans jubilats, que són pensionistes de l'Estat, rebran del Departament Diocesà d'Economia la quantitat complementària que manqui fins a percebre la mateixa remuneració que els preveres en actiu. Si la pensió és igual o supera aquesta quantitat, no percebran cap remuneració del Departament.

4. Correspon al Departament Diocesà d'Economia la tramitació i resolució dels assumptes que fan referència a la Seguretat Social dels preveres, d'acord amb la normativa de la Conferència Episcopal Espanyola.

5. Les parròquies es faran càrrec de les despeses de quilometratge del prevere ocasionades pel seu servei pastoral. En el cas que el cost d'aquestes despeses no pugui ser atès per la parròquia, el Departament Diocesà d'Economia atindrà aquest cas particular.

6. El lloguer de garatge dels preveres en actiu i dels preveres jubilats anirà a càrrec de la parròquia o de la institució a la qual serveixen pastoralment. Els preveres jubilats sense encàrrec pastoral ho percebran del Departament Diocesà d'Economia.

7. El Departament Diocesà d'Economia abonarà 150€/mensuals a tots els sacerdots majors de 75 anys que no resideixin en una rectoria (Seminari, residència geriàtrica, pis propi o d'un familiar o de lloguer). També es farà càrrec de la Seguretat Social de les minyones.

Aportació de les parròquies i dels santuaris a la diòcesi

8. Les parròquies que tenen un cens de població superior a 700 habitants ajudaran al sosteniment de les necessitats de la diòcesi, aportant una quantitat fixa que es calcularà tenint en compte els ingressos ordinaris i extraordinaris dels darrers 10 anys i el cens actual de població. Aquesta quantitat serà establerta pel Departament Diocesà d'Economia i pel Departament de Béns Immobles.

9. Les parròquies de menys de 700 habitants disposaran íntegrament dels seus ingressos per a les necessitats de la pròpia parròquia, a excepció del que s'estableix en els següents números 13, 14 i 15, que obliguen a totes les parròquies.

10. Els santuaris diocesans, pel que fa referència a la seva aportació a la diòcesi, es regiran per la normativa pròpia.

11. El Departament Diocesà d'Economia i el Departament de Béns Immobles, com un servei a les parròquies, gestionaran l'arrendament de les rectories, dels altres immobles de propietat parroquial i de les seves terres.

12. El manteniment dels béns parroquials arrendats anirà a càrrec de la parròquia propietària i del Departament Diocesà d'Economia, meitat per meitat.

13. Les parròquies que tenen arrendada la rectoria, altres immobles de propietat parroquial o les seves terres ajudaran al sosteniment de les necessitats de la diòcesi, lliurant al bisbat el 50% dels ingressos obtinguts per aquests béns. Aquelles parròquies que ja col·laboren a l'economia diocesana a través de la quota establerta en el punt 8, només lliuraran al bisbat el 25% dels ingressos obtinguts pels esmentats arrendaments.

14. Les parròquies que conserven dipòsits bancaris provinents de la venda de béns immobles de la seva propietat lliuraran el 50% del seu rendiment al bisbat. Aquelles parròquies que ja col·laboren a l'economia diocesana a través de la quota establerta en el punt 8, només lliuraran al bisbat el 25% dels ingressos obtinguts pels esmentats rendiments. Les parròquies que presten una part o la totalitat d'aquests dipòsits bancaris a altres parròquies amb la finalitat de millorar el seu patrimoni queden exemptes d'aquesta contribució a l'economia diocesana.

15. Les parròquies, en el cas de la venda de béns immobles de la seva propietat, aportaran al bisbat el 10% del producte de la venda. Aquest import s'afegirà a la partida pressupostària d'ajut per a obres de l'any següent.

Aportació de les parròquies a l'arxiprestat

16. La col·lecta de Germanor constituirà un ingrés per a l'arxiprestat destinat a sostenir les activitats pastorals arxiprestals aprovades en el seu pressupost anual.

Solsona, 30 de desembre de 2015

REFORMA DE LES NORMES SOBRE PERMÍS D'OBRES I SUBVENCIONS

Decret 28/15. Solsona, 30 de desembre de 2015

Atès que hem volgut valorar el grau de satisfacció del clergat respecte a la normativa diocesana (decret 27/06) de 18 de desembre de 2006 sobre alienació de béns eclesiàstics, obres i despeses extraordinàries, així com les ajudes econòmiques,

Atès el treball de la Comissió de Revisió de la Normativa sobre Béns Immobles creada segons Decret 01/15, de 12 de gener de 2015, així com les consultes realitzades al clergat diocesà i el vot unànim del Consell Presbiteral del dia 19 d'octubre de 2015.

Pel present, ESTABLIM la modificació de les normes diocesanes sobre alienació de béns eclesiàstics, obres i despeses extraordinàries i les ajudes econòmiques que, juntament amb els decrets generals complementaris, hauran d'observar-se en la concessió de permís d'obres i despeses extraordinàries en esglésies, santuaris, rectories i altres immobles.

Aquestes normes diocesanes, que es publiquen a continuació del present decret, entraran en vigor el dia 1 de gener de 2016 i substitueixen les normes fins ara vigents.

Ho decreta i firma l'Excm. i Rvdm. Sr. Bisbe de Solsona

Mons. Xavier Novell i Gomà
Bisbe de Solsona

Per manament del Sr. Bisbe

Sra. Júlia Ayala i Vilardell
Secretària general-cancellera

NORMATIVA D'OBRES I DESPESES EXTRAORDINÀRIES

1. SOBRE ALIENACIÓ DE BÉNS ECLESIASTICS

1.1. Tota alienació de béns immobles de les parròquies i santuaris del bisbat està subjecta al permís de l'ordinari diocesà.

1.2. La sol·licitud haurà de ser presentada pel rector de la parròquia o el Patronat del santuari diocesà. Si es tracta de béns parroquials, caldrà també el consentiment del Consell d'Economia Parroquial i de l'Arxiprestal.

1.3. El 10% del producte de l'alienació s'entregarà, com venia fent-se fins ara, al Departament Diocesà d'Economia per atendre les despeses ocasionades per la tramitació de l'expedient, així com per sostenir les institucions diocesanes.

1.4. La resta serà administrada per la parròquia o santuari, propietari del bé alienat, d'acord amb el que s'estableix en el permís d'alienació.

2. SOBRE OBRES I DESPESES EXTRAORDINÀRIES

2.1. Les obres de conservació o millora que hagin de realitzar-se en esglésies, santuaris, rectories o altres immobles, així com les despeses extraordinàries, estan subjectes al permís de l'ordinari diocesà, sempre que superin la quantitat de sis mil euros (6.000€).

2.2. Totes les obres han de rebre el vistiplau del Departament de Béns Immobles i el vistiplau de la Comissió Diocesana de Patrimoni i Art Sacre quan afecti els béns mobles i llur distribució en l'espai litúrgic.

2.3. La sol·licitud d'obres haurà de ser presentada al Departament de Béns Immobles pel rector de la parròquia o pel Patronat del santuari diocesà i haurà d'anar acompanyada d'una memòria tècnica, un pressupost de despeses i la declaració dels mitjans amb què compta per cobrir el pagament.

2.4. El Departament de Béns Immobles tramitarà l'expedient corresponent i

demanarà els informes necessaris sobre la viabilitat i la conveniència de la petició presentada.

3. AJUDES ECONÒMIQUES

3.1. No es concediran préstecs a parròquies per part del Departament Diocesà d'Economia.

3.2. No seran objecte de subvenció les rectories, dedicades a habitatge del rector o llogades a tercers, així com els teatres, sales de cinema o centres de cultura.

3.3. La present normativa va destinada a subvencionar les obres de conservació, no les d'embelliment ni de manteniment ordinari, dels edificis dedicats directament al culte i a la pastoral.

3.4. El càlcul de la subvenció a fons perdut es farà seguint un criteri de proporcionalitat respecte al nombre d'habitants. Aquest percentatge pot augmentar en el supòsit de tractar-se d'una obra considerada estructural (+10%), i/o en el cas de falta de recursos parroquials per assumir la intervenció (+10%). Pot reduir-se en el cas de no ser considerada estructural (-10%).

Percentatge de subvencions:	
fins a 1.000 hab.	50%
fins a 3.000 hab.	40%
més de 3.000 hab.	30%
Increment de subvenció en el cas:	
Estructural	10%
Falta de diners	10%
Reducció de subvenció en el cas:	
No Estructural	10%

3.5. Aquest percentatge s'aplicarà sobre el pressupost presentat i aprovat en la sol·licitud un cop descomptades les ajudes provinents d'altres organismes com poden ser els ens d'administració pública (ministeris, Generalitat, ajuntaments, consells comarcals, EMD...)

3.6. Per al cobrament d'aquesta subvenció és necessari acreditar que s'ha realitzat l'obra i efectuat la despesa per un import igual o superior al pressupost presentat a l'expedient. Per fer efectiu l'ajut cal presentar els justificants de la despesa realitzada. La subvenció restarà anul·lada en el cas de no justificar-se a la fi de l'any següent a la concessió.

Solsona, 30 de desembre de 2015

Consell Presbiteral

RESUM DELS TEMES TRACTATS

17a reunió (19/10/15)

Proposta de modificació del sistema econòmic diocesà

Es presenta la proposta realitzada per la Comissió de Revisió del Sistema Econòmic, després de les diferents consultes al clergat durant les reunions trimestrals de zona i les jornades sacerdotals del passat mes de juny. Es verifica que la major part dels capellans són partidaris de mantenir la normativa vigent, bo i incorporant algunes modificacions puntuals.

Es comença l'estudi de tres qüestions concretes que demanen ser modificades i que fan referència als estipendis, a la quota parroquial i a l'ajut per vivenda.

Proposta de normativa d'obres i despeses extraordinàries

Es presenta la proposta realitzada per la Comissió de Revisió de la Normativa sobre Béns Immobles, després de les diferents consultes als capellans.

Es comenten les qüestions referents a l'alienació de béns eclesiàstics, obres i despeses extraordinàries i ajudes econòmiques.

Proposta de nomenament de tres delegades episcopals per a l'aplicació del Pla Pastoral

Es presenta aquesta proposta fonamentada sobre dos raonaments: per una banda, la necessitat d'ajudar els rectors que ho desitgin a aplicar el Pla Pastoral; i per altra banda, fer visible la figura de la dona en els llocs de decisió de l'Església.

Consell Pastoral Diocesà

RESUM DELS TEMES TRACTATS

3a reunió (10/10/15)

Revisió del Pla Pastoral a partir de l'Evangelii gaudium

Es continua amb la revisió del Pla Pastoral fent referència al punt de la reforma de les estructures parroquials. Es delibera sobre el fet que cada vegada hi ha menys mossens i, per tant, les parròquies s'hauran d'anar reestructurant.

Es comenta també que potser haurà de minvar la presència dels mossens en algunes institucions, donant pas als laics.

Iniciatives durant l'Any de la Misericòrdia

Es presenten les iniciatives diocesanes que es volen dur a terme durant l'Any de la Misericòrdia.

Es planteja que la celebració d'inici de l'Any Sant estigui organitzada pels membres del Consell Pastoral Diocesà. Els membres ho veuen bé i es dedica bona part de la reunió a pensar en l'esmentada celebració. Es constitueix una comissió organitzadora que es divideix en petites comissions.

Secretaria General

NOMENAMENT D'ARXIPRESTE

El Sr. Bisbe ha nomenat Mn. Marc Majà i Guiu arxipreste de l'arxiprestat del Berguedà Nord –que ha tornat a ser elegit.

NOMENAMENTS PARROQUIALS

El Sr. Bisbe ha signat els següents nomenaments:

- P. Francisco Marín i Garcia, O.M., P. Fèlix Chirinos i Retaco, O.M., i P. Joaquín Millan i Rubio, O.M., rector i vicaris, respectivament, de les parròquies de Sant Ramon de Sant Ramon, Santa Maria de Viver de Segarra, Sant Jaume de Portell, Sant Martí de Gospí, Sant Jaume de la Manresana, Sant Pere de Montfalcó Murallat, Sant Pere de Castellnou d'Oluges, Sant Miquel de la Prenyanosa, l'Assumpció de les Oluges, Sant Salvador de Tarroja, Sant Julià del Llor i la Mare de Déu de Sant Guillem de Sant Guim de la Plana.
- Mn. Lluís Ruiz i Brichs, rector de la parròquia de Sant Andreu de Sagàs.
- P. Xavier Poch i Farré, O.B., rector de les parròquies de Santa Maria de Su, Sant Cristòfol de Freixinet i Sant Pere de Matamargó.
- Mn. Lluís Cañadilla i Serrano, diaca adscrit a la parròquia de Santa Eulàlia de Gironella; i se li confia la cura pastoral de les parròquies de Sant Vicenç d'Obiols, Santa Maria d'Olvan, Sant Andreu de Sagàs i l'església de Ntra. Sra. del Roser de l'Ametlla de Casserres.

ALTRES NOMENAMENTS

El Sr. Bisbe ha signat els següents nomenaments:

- Sra. M. Teresa Valero i Melgosa, delegada episcopal per a l'aplicació del Pla Pastoral de la zona del Cardener.
- Sra. Teresa Lourdes Gené i Camps, delegada episcopal per a l'aplicació del Pla Pastoral de la zona del Llobregat.
- Mn. Marc Majà i Guiu, delegat diocesà de Pastoral de Vocacions.
- Gna. Maria del Valle Diez i Herrero, membre del Consell Pastoral Diocesà.
- Sra. Rosa Cases i Grau, renovació de notària secretària del Tribunal Eclesiàstic.
- Sr. Ramon Gassó i Mas i Sra. Mireia Ferrer i Huch, renovació de membres de la Delegació de Catequesi.
- Mn. Ramon Viladés i Llorens i Sr. Carles Freixes i Codina, renovació de membres de la Comissió de Patrimoni cultural i Art Sacre.
- Sr. Josep Buendia i Camprubí i Sra. Mònica Ramon i Marginet, membres de la Delegació de Pastoral de Peregrinacions.
- Sra. Concepció Plaza i Riveiro, ministre extraordinari per a la celebració de la Paraula a les parròquies de Sant Pere de Bellmunt i Santa Maria de Civit.

ORDENACIÓ DIACONAL

El dia 27 de desembre de 2015, a la catedral de Solsona, el Sr. Abel Trulls i Noguera fou ordenat diaca per Mons. Xavier Novell i Goma.

Patrimoni

RESTAURACIÓ DE L'ESGLÉSIA DE SANT ANTONI DE CERVERA

El dia de la Festa Major del Sant Crist, Cervera va estrenar les obres de restauració de l'església de Sant Antoni, on està ubicada la imatge del Crist que és una talla del segle XIV, i va reobrir l'activitat eclesiàstica i de culte d'aquest temple.

La restauració va consistir en tres fases: la primera, de neteja i consolidació de la façana; la segona, d'eliminació de les humitats de la part baixa a tot l'entorn de l'església; i la tercera, de canvi del paviment que amb el pas del temps havia quedat bastant deteriorat. També, en aquesta última, s'hi va incloure el pintat general, la instal·lació elèctrica, el cancell i la major part d'equipaments. Als treballs de pintura, s'hi van afegir uns frescos al presbiteri on hi ha representades les imatges de la Mare de Déu i de sant Joan; antigament ja hi havien estat, però foren destruïts durant el període de la Guerra Civil.

RESTAURACIÓ DEL FINESTRAL DEL CAMPANAR DE LA CATEDRAL

Durant quatre setmanes, el Centre de Restauració de Béns Mobles de Catalunya va dur a terme una intervenció al finestral romànic del campanar de Solsona que es troba a la sala nova del Museu Diocesà i Comarcal. Aquesta part del campanar, durant anys, quedà amagada en un passadís dins les dependències del Palau Episcopal i posteriorment sales del Museu.

El finestral consta de dues obertures amb arc de mig punt decorades amb arquivoltes i columnes. El conjunt destaca per l'acurat treball de la pedra amb decoracions en forma de motius vegetals i escacats. És un dels pocs elements que conservem in situ del que degué ser la majestuosa església romànica de Santa Maria de Solsona. Els treballs que s'han dut a terme es defineixen com a conservació-restauració, és a dir, s'ha netejat i consolidat el finestral.

Durant les setmanes que els restauradors van treballar al Museu van ser visitats per diverses escoles de Solsona i comarca. El dia 11 de desembre va tenir lloc la inauguració de l'esmentada restauració.

RESTAURACIÓ DEL RETAULE MAJOR DE MALANYEU

Des del mes de juliol s'està treballant en la restauració del retaule major de la parròquia de Sant Sadurní de Malanyeu. Es tracta d'un retaule barroc, obra de l'escultor Segimon Pujol, de 1714 i daurat l'any 1727. En ell hi ha representades diverses escenes de la vida del sant bisbe, com el seu martiri i enterrament.

L'estat de conservació del retaule era molt deficient, ja que tenia nombroses pèrdues de plafons sencers, i calia reconstruir aquestes peces que en origen tenien motllures i relleus daurats. La reconstrucció dels plafons perduts s'ha fet amb fusta nova de cedre i, per a la reintegració cromàtica de la policromia i de la dauradura, s'ha utilitzat una tècnica d'impressió digital que consisteix a col·locar un vinil sobre aquests taulons nous, amb la reproducció de la imatge fotogràfica extreta del mateix retaule, de la seva part simètrica.

Amb aquest sistema s'aconsegueix una lectura unitària de tot el conjunt i, a la vegada, s'identifiquen amb tota claredat les parts originals i les noves, en tractar-se d'una tècnica feta amb materials completament diferents dels originals. Es tracta d'una intervenció totalment reversible i substituïble.

Seminari diocesà

ORDENACIÓ DIACONAL D'ABEL TRULLS I NOGUERA

El dia 27 de desembre, a les 5 de la tarda, a la catedral de Solsona, Mons Xavier Novell va ordenar diaca Abel Trulls i Noguera, el qual va estar acompanyat per nombrosos familiars, amics, companys seminaristes, preveres i diaques.

La celebració, que va començar amb una solemne processó d'una cinquantena de capellans, fou presidida pel Sr. Bisbe acompanyat pel bisbe emèrit, el vicari general, el capítol catedralici, el rector de Puig-reig (poble natal del nou diaca), i companys seminaristes de la diòcesi, del Seminari Major Interdiocesà de Barcelona i del Col·legi Espanyol de Roma, on l'Abel està cursant els seus estudis, entre altres.

El ritu d'ordenació consistí en la crida i presentació del candidat i la promesa; la prostració a terra amb el cant de les lletanies; la imposició de mans per part del bisbe i la pregària d'ordenació; la imposició de l'estola i la dalmàtica que van ser portades pels pares de l'Abel; el lliurament del llibre dels evangelis; i el bes de pau per part del Sr. Bisbe i els diaques presents. En acabar, els assistents van felicitar el nou diaca i van compartir amb ell un berenar a la sala dels Sants Màrtirs.

SEMINARI MENOR EN FAMÍLIA

El curs 2015-2016 va començar amb una important novetat en l'estructura de l'equip formatiu del Seminari Menor. Va deixar l'equip Mn. Abel Trulls –amb motiu dels estudis que ha anat a fer a Roma- i s'incorporaren Mn. Marc Majà i la Sra. Teresa Gené (VC). De fet, ells formen l'equip que té cura de les convivències

a Berga –un cop al mes- i el Sr. Bisbe i Mn. Lluís Tollar formen l'equip de Solsona –l'altre cop al mes-. El confessor nomenat per atendre els seminaristes a Berga és Mn. Joan Rossinyol. La residència d'aquestes convivències és l'hostatgeria del monestir de les Adoratrius, a les quals agraïm la seva acollida i el servei que presten al Seminari Menor.

Continuen els tres seminaristes menors de l'any passat –Rui, Pere Lluís i Jakob- i han participat fidelment a les activitats proposades. Entre elles informem de les novetats d'aquest curs: l'inici d'un cicle de pel·lícules sobre la Sagrada Escripura i la lectura dels capítols de la Bíblia que anem visionant i el diàleg corresponent; el començament, també, d'un curset de guitarra i de tècniques d'estudi, aprofitant les capacitats dels nous formadors.

Enguany, els seminaristes han reduït la seva presència a la visita pastoral, perquè quan tenen la convivència a Berga participen en l'activitat de diumenge al matí entorn de l'eucaristia major de la parròquia. Es tracta d'una animació catequeticolitúrgica per a famílies.

Finalment, destacar que la convivència de Nadal consistí a participar en la trobada europea de Taizé a València, junt amb els altres joves de la delegació diocesana. Fou la primera experiència Taizé per a ells.

Delegacions Diocesanes

ENSENYAMENT

TROBADA DIOCESANA DE MESTRES I PROFESSORS CRISTIANS AMB EL SR. BISBE

El dia 12 de desembre, al Seminari de Solsona, tingué lloc l'encontre anual entre el Sr. Bisbe i els mestres i professors cristians de la diòcesi.

La trobada s'inicià amb una pregària que ajudà a reflexionar a partir de frases dites pel papa Francesc amb motiu de l'Any de la Misericòrdia, tema de la xerrada d'enguany.

El Sr. Bisbe portà a terme la xerrada i fou ell qui detallà i féu endinsar els presents en el missatge papal, fent adonar-se de les grans pistes i intuïcions que dóna el Papa per ajudar a viure aquest jubileu, fixant la mirada sobretot en les obres de misericòrdia espirituals i corporals. El Sr. Bisbe portà aquestes intuïcions fins a la praxi escolar, convertint la xerrada en un conjunt de propostes per ajudar els alumnes a viure també aquest Any de la Misericòrdia.

EVANGELITZACIÓ I APOSTOLAT SEGLAR

RECESSOS EMMAUS

Durant el cap de setmana del 20 al 22 de novembre es va dur a terme, al Seminari de Solsona, el segon recés Emmaús Dones amb la participació de cinquanta-quatre dones i un equip organitzador amb vint-i-cinc dones més. El cap de

setmana següent va tenir lloc el segon recés Emmaús Homes amb una cinquantena d'homes entre inscrits i servidors.

Els recessos d'Emmaús a la diòcesi continuen amb gran èxit de participació. En aquesta ocasió, com a novetat, unes quantes persones dels equips organitzatius van fer el seu servei a la cuina, preparant tots els àpats del cap de setmana.

JOVENTUT

ENCONTRE EUROPEU DE JOVES "TAIZÉ", A VALÈNCIA

Un grup de vint-i-sis joves del bisbat van marxar cap a València la matinalada del dia 28 de desembre per participar en l'Encontre Europeu de Joves de la comunitat de Taizé.

A València, on van ser acollits per diverses famílies, van participar de les activitats de l'encontre de joves: pregàries, propostes de temes, tallers, la pregària de la pau, la festa de les nacions, les eucaristies... Durant els cinc dies, també van poder visitar la ciutat.

PASTORAL DE PEREGRINACIONS

PELEGRINATGE AL SANTUARI DE LA MISERICÒRDIA

El dia 3 d'octubre va tenir lloc el pelegrinatge diocesà al santuari de la Misericòrdia de Canet de Mar amb un grup de més de cinquanta pelegrins de diferents parròquies del bisbat.

La primera parada del viatge va ser a Arenys de Mar, on van visitar el Museu Marès de la Punta i el Museu Mollfuleda de Mineralogia. També van visitar la parròquia d'Arenys i el convent dels frares caputxins.

Arribats a Canet de Mar, dinaren al restaurant del santuari de la Misericòrdia i després el visitaren. Per finalitzar, van celebrar l'eucaristia al mateix santuari.

VIDA CONSAGRADA

ELECCIÓ PRIORAL AL MONESTIR DE L'AMOR DIVÍ DE TÀRREGA

El dia 5 d'octubre, al monestir de l'Amor Diví de les germanes Carmelites de l'Antiga Observança va tenir lloc l'elecció de priora, d'acord a les Constitucions i al Directori de la Congregació. Resultà elegida la Gna. Maria Lourdes Pi Tarradas per al trienni 2015-2018. Un cop feta l'elecció i acceptació per part de la Gna. Maria Lourdes, es féu la seva benedicció i l'acció de gràcies en la pregària de vespres.

VOTS PERPETUS DE LA GNA. AMANDA PEDRAZA

El dia 9 d'octubre, la congregació religiosa de les Missioneres Filles de l'Immaculat Cor de Maria, a la seva casa mare de Cervera, van fer la celebració dels vots perpetus de la Gna. Amanda Pedraza Cárdenas, després de set anys de treball i preparació.

La celebració va ser presidida per Mn. Eduard Ribera, acompanyat per tres capellans més. Un gran nombre de religioses de la congregació i una bona representació de fidels de la comunitat ceriverina s'hi van aplegar.

Vida diocesana

11a TROBADA DIOCESANA DE VIDA CREIXENT A BERGA

El dia 7 d'octubre tingué lloc, a la ciutat de Berga, l'11a Trobada Diocesana del Moviment Cristià de Gent Gran "Vida Creixent" amb la participació de cent noranta-sis persones de les diferents zones del bisbat.

La jornada s'inicià al matí al Casal de la Gent Gran de Berga amb l'esmorzar i una salutació de benvinguda de Mn. Marc Majà, rector de Berga, i de la representant de Vida Creixent de Berga. Seguidament, a l'església de Sant Joan es féu l'assemblea general de Vida Creixent sota la presidència del Sr. Bisbe, acompanyat del coordinador interdiocesà de Catalunya, del consiliari diocesà i del president de la Junta diocesana, Sr. Josep M. Creus, el qual s'acomiadà del càrrec i el deixà a disposició del nou elegit, Sr. Vicenç Quinquilla.

La trobada continuà amb una xerrada a càrrec del Sr. Bisbe que féu unes reflexions sobre la butlla "El rostre de la misericòrdia". Després se celebrà una eucaristia al mateix temple de Sant Joan.

PELEGRINATGE PRESBITERAL A ÀVILA

De l'11 al 14 d'octubre un grup de capellans del bisbat, acompanyats pel Sr. Bisbe, van pelegrinar a Àvila amb motiu del V Centenari del naixement de santa Teresa de Jesús.

El primer dia, van fer parada a Burgo de Osma on van visitar el conjunt de la catedral, claustre i museus. Després van dirigir-se a Àvila on van visitar l'exposició "Las Edades del Hombre" enguany repartida en quatre seus: tres a Àvila i una a Alba de Tormes, totes elles centrades en la figura de santa Teresa.

Cal destacar les eucaristies a l'església de la santa –on van concelebrar amb el bisbe d'Àvila-, a Alba de Tormes i al convent de Sant Josep.

CLOENDA DE L'ANY JUBILAR TERESIÀ

El dia 15 d'octubre, en la festivitat de Santa Teresa de Jesús, es clogué l'Any Teresià amb dues solemnes eucaristies, una al santuari dels carmelites de Tàrrega i l'altra al monestir de Santa Teresa de Mollerussa.

A les 6 de la tarda, a l'església del convent de les carmelites descalces de Mollerussa, començà la celebració presidida pel Sr. Bisbe acompanyat pel rector de la parròquia de Mollerussa, altres preveres i un diaca.

Més tard, al santuari dels beats carmelites de Tàrrega, tingué lloc l'altra celebració eucarística de cloenda d'aquesta jornada, que també fou presidida pel Sr. Bisbe acompanyat pel rector de la parròquia de Tàrrega, el provincial dels carmelites de Catalunya, altres preveres i un diaca.

PELEGRINATGE AL SANTUARI DE FÀTIMA DE PORTUGAL

Del dia 10 al 15 d'octubre, una quarantena de persones de diverses poblacions del bisbat van viatjar a Fàtima de Portugal. Durant el trajecte van passar per Segòvia on visitaren l'alcàsser, la catedral i l'aqüeducte; també s'aturaren a Alba de Tormes per visitar el monestir de l'Anunciació on hi ha les relíquies de santa Teresa; i Salamanca.

Un cop arribats a Fàtima visitaren el santuari, la "Capelinha", el poble d'Aljustrel, el de Nazaré; i participaren de les eucaristies, el rosari i la processó.

En el viatge de retorn passaren per Oporto, Valladolid i el Burgo de Osma, on visitaren la catedral.

CELEBRACIÓ D'INICI DE L'ANY DE LA MISERICÒRDIA

El dia 13 de desembre va tenir lloc, a la catedral de Solsona, la celebració d'inici de l'Any de la Misericòrdia.

L'acte va començar a la plaça Palau amb una actuació musical del grup diocesà "worship" i unes projeccions audiovisuals sobre les obres de misericòrdia i sobre les iniciatives diocesanes que es portaran a terme durant aquest Any Sant.

Tot seguit, va començar la cerimònia litúrgica pròpia d'aquesta celebració. En acabar, el Sr. Bisbe es va dirigir a la porta de la catedral i, tot dient unes paraules, va trucar tres cops amb el bàcul. Quan la porta s'obrí, va entrar, seguit de tots els preveres, diaques, seminaristes i el poble fidel reunit amb una solemne processó fins a l'altar. Allí va continuar la celebració amb la memòria del baptisme i l'aspersió al poble.

Dins la catedral va tenir lloc una dinàmica sobre les obres de misericòrdia corporals i espirituals, amb una reflexió sobre cadascuna d'elles. La celebració va concloure amb el cant Salve Regina.

VISITA PASTORAL A L'ARXIPRESTAT DEL LLOBREGAT

El dia 22 de setembre, el Sr. Bisbe va reunir-se amb tots els capellans de l'arxiprestat del Llobregat per definir les dates de la visita pastoral, per tal de poder aprofitar els diumenges d'octubre i novembre. Durant aquest trimestre, ha començat la visita de les parròquies de Gironella, Casserres, Puig-reig, Navàs i Balsareny. També ha visitat un bon grup de parròquies i colònies més petites.

La primera parròquia gran que el Sr. Bisbe ha començat a visitar ha estat la de Gironella. El dia 13 de setembre, va presidir la missa d'entrada del nou rector.

El dia 4 d'octubre, en el marc de la Festa Major de la Mare de Déu del Roser, va visitar la colònia de l'Ametlla de Casserres. I el dia 22 de novembre, va fer-se present a Viladomiu Nou, una de les colònies del Llobregat que manté una forta vida industrial tèxtil i un teixit social viu. Encara, dins d'aquest trimestre, va presidir la celebració penitencial de la parròquia a les vigílies de Nadal.

La segona parròquia gran que ha començat a visitar ha estat Casserres. El dia 18 d'octubre, hi va celebrar l'eucaristia i hi va confirmar un bon grup d'adolescents. Dos dies després, visità la residència d'avis de la vila, bo i celebrant-hi l'eucaristia i saludant a tots els residents. També va visitar algun malalt a casa i va reunir-se amb el grup de Vida Creixent. Aquella mateixa tarda fou ocasió per tenir un encontre amb la resta de col·laboradors parroquials, especialment amb el Consell de Pastoral i amb la Confraria de la Santa Creu i de la Mare de Déu dels Dolors. Aquesta visita va continuar amb la celebració de l'eucaristia, el dia 13 de desembre, a Sant Pau de Casserres.

El dia 11 de novembre, el Sr. Bisbe va començar la visita pastoral a la parròquia de Puig-reig, el dia de la festa major. Al llarg del mes de desembre, ha anat celebrant l'eucaristia mensual a les diverses colònies que depenen de la parròquia de Puig-reig, com són Cal Pons, Cal Prat, Cal Marçal i el Guixaró.

El dia 23 de novembre, el Sr. Bisbe va començar la visita a Balsareny, i es reuní amb el Consell Pastoral parroquial. El dia 8 de desembre, va presidir la missa de la Immaculada. El dia 21 de desembre va visitar el casal d'avis de Balsareny i va entrevistar-se amb el rector.

El Sr. Bisbe també ha començat la visita a la parròquia de Navàs. El dia 15 de desembre al vespre va reunir-se amb el Consell Pastoral parroquial. L'endemà, va començar a visitar el col·legi Sant Josep, es reuní amb la direcció i passà a saludar tots els nens i nenes per les seves aules. El dia 22 de desembre, va anar a veure'ls en la representació dels Pastorets. També, entre ambdós dies, va visitar la comunitat de germanes carmelites missioneres, la residència d'avis, va començar a visitar els malalts a llurs cases i va reunir-se amb el claustre de professors de secundària de l'Escola Diocesana.

El Sr. Bisbe, a més de l'inici de la visita a les parròquies grans de l'arxiprestat, també ha realitzat la visita pastoral a algunes de les parròquies més petites. La primera fou Merola. El dia 17 d'octubre, va presidir l'eucaristia a l'església de l'Ametlla de Merola i va confirmar un noi. Tres setmanes més tard, el dia 11 de novembre, va reunir-se amb tots els col·laboradors i va prendre consciència del fort sentit de comunitat d'aquella viva colònia. Es va comprometre a assistir a una de les representacions dels seus famosos i originals "Pastorets".

La segona parròquia més petita fou Obiols. El dia 14 de novembre, va presidir l'eucaristia quinzenal, acompanyat dels seminaristes i del diaca que, des d'aquell dia, fou presentat com a nou responsable de la cura pastoral de la parròquia.

La tercera parròquia fou Cal Bassacs. El dia 15 de novembre, va presidir l'eucaristia dominical, amb la presència dels nens i nenes de la catequesi i els seus pares. Quinze dies més tard, va tenir una reunió amb els col·laboradors, una sessió de catequesi amb els infants i una breu, però intensa, reunió amb llurs pares.

La quarta i darrera parròquia, de les més petites, que ha visitat aquest trimestre ha estat Sagàs. Les circumstàncies d'aquesta visita han estat un xic complexes, ja que va començar amb l'enterrament del rector, el dia 10 de desembre. El dia 20 de desembre, el Sr. Bisbe va tornar a presidir l'eucaristia i va reunir-se amb els fidels per presentar els nous encarregats pastorals, el rector de Gironella i el diaca que l'ajuda, i per plantejar una nova atenció pastoral.

CONFIRMACIONS

El Sr. Bisbe va administrar el sagrament de la confirmació a les següents parròquies:

- El dia 11 d'octubre a la parròquia de Sant Pere Màrtir de Peracamps; el dia 17 d'octubre a l'església de l'Ametlla de Merola; el dia 18 d'octubre a la parròquia de la Mare de Déu dels Àngels de Casserres; el dia 8 de novembre a les parròquies de Sant Miquel de Miralcamp i Sant Jaume de Mollerussa; i el 14 de novembre a la parròquia de Sant Nicolau de Bellpuig.

Conferència Episcopal Tarraconense

NOU ARQUEBISBE DE BARCELONA

El dia 6 de novembre de 2015, la Santa Seu va fer públic el nomenament del nou arquebisbe de l'arxidiòcesi de Barcelona, Mons. Juan José Omella Omella.

Mons. Juan José Omella va néixer a Cretes, província de Terol i arxidiòcesi de Saragossa, el 21 d'abril de 1946. Va estudiar al Seminari de Saragossa i en centres de formació dels Pares Blancs, Missioners d'Àfrica, a Lovaina i Jerusalem. El 20 de setembre de 1970 va rebre l'ordenació sacerdotal. En el seu ministeri sacerdotal, va treballar com a coadjutor i com a rector parroquial i durant un any va ser missioner al Zaire. Entre 1990 i 1996 va ser vicari episcopal a l'arxidiòcesi de Saragossa.

El 15 de juliol de 1996 va ser nomenat bisbe auxiliar de Saragossa

i el 22 de setembre del mateix any va ser ordenat bisbe. Tres anys després, l'octubre de 1999, va ser nomenat bisbe de la diòcesi de Barbastre-Montsó, de la qual va prendre possessió el 12 de desembre del mateix any. Quatre anys després, l'abril de 2004, va ser nomenat bisbe de la diòcesi de Calahorra i La Calzada-Logronyo i en va prendre possessió el 29 de maig del mateix any.

A la Conferència Episcopal Espanyola és membre de la Comissió Episcopal de Pastoral Social des de 1996. N'ha estat president del 2002 al 2008 i n'ha tornat a ser elegit president el març de 2014. El 6 de novembre de 2014, la Santa Seu va fer públic el seu nomenament com a membre de la Congregació per als Bisbes.

Necrologia

MN. PAU BORDERA I CANALS

El dia 26 d'octubre va morir, als 77 anys, Mn. Pau Bordera i Canals, a l'hospital oncològic de Bellvitge.

Mn. Pau Bordera va néixer a Bellpuig el dia 2 de març de 1938. L'any 1952 va entrar al Seminari de Solsona i va ser ordenat capellà el dia 25 de juliol de 1964, a Tàrrrega.

Els seus destins i càrrecs foren: coadjutor de Cardona; regent de Frontanyà; regent de Serrateix; regent de Castelladral; encarregat de Salo; auxiliar de Súria; ecònom de Seana; ecònom de Sant Antolí; encarregat de Talavera, els Hostals i Pallerols; ecònom de Sidamon; encarregat de Fondarella; rector de Golmés; i AP de Vilasana. L'any 2004 fou destinat a Torà com a rector de la parròquia i les seves agrupades. Allà va residir fins que es va jubilar l'any 2013. Des d'aleshores va residir a Bellpuig, el seu lloc natal.

MN. JOSEP ROTA I SERRA

El dia 2 de novembre va morir, als 95 anys, Mn. Josep Rota i Serra, a la Residència d'avis de Navàs, on residia des de fa un temps.

Mn. Josep Rota va néixer a Berga el dia 17 de novembre de 1919. Va cursar els estudis eclesiàstics al Seminari de Solsona i va ser ordenat capellà el dia 31 de maig de 1947.

Els seus destins i càrrecs foren: l'any 1947, capellà de la colònia del Guixaró; l'any 1948, coadjutor de Casserres i encarregat de Fonollet; l'any 1949 regent de Navàs; l'any 1958, regent de Mollerussa; l'any 1959, capellà del santuari de la Nou; l'any 1971, regent de la Nou; el 1985 fou nomenat delegat diocesà de Pastoral de Turisme i Santuaris; l'any 1992, administrador parroquial de Malanyeu; l'any 2003 es va jubilar i va quedar adscrit a la parròquia de Sant Martí de la Nou. L'any 2006 se'n va anar a viure a la vila de Navàs, on ha viscut aquests darrers anys fins a la seva mort.

MN. JOAN BALLARÀ I SERRA

El dia 11 de novembre va morir, als 85 anys, Mn. Joan Ballarà i Serra.

Mn. Joan Ballarà va néixer a Cardona el dia 11 de novembre de 1930. Va cursar els estudis eclesiàstics al Seminari de Solsona i va ser ordenat capellà el dia 19 de juliol de 1953. L'any següent se'n va anar a estudiar teologia a Salamanca.

Els seus destins i càrrecs foren: coadjutor de Mollerussa; coadjutor de Cervera; regent de Castelladral; mestre de capella del capítol catedralici de Solsona; professor del Seminari de Solsona; consiliari de l'Orfeó Nova Solsona; ecònom de Santasusagna i encarregat de Clariana; vocal de la Comissió Diocesana de Música Sacra; el 2001 fou nomenat canonge de la catedral de Solsona; l'any 2006 va quedar com a adscrit a la parròquia de Santasusagna que va servir fins fa pocs mesos.

MN. ANDREU PLANAS I SANTACREU

El dia 9 de desembre va morir, als 85 anys, Mn. Andreu Planas i Santacreu, rector de la parròquia de Sagàs.

Mn. Andreu Planas va néixer a la Torre d'Oristà el dia 23 d'abril de 1930. Va entrar al Seminari l'any 1943 i va ser ordenat prevere el dia 17 de juliol de 1955.

Els seus destins i càrrecs foren: aquell mateix any 1955 fou nomenat coadjutor de Fígols; el 1956 fou nomenat coadjutor de Casserres i encarregat de Fonollet; l'any 1958 fou nomenat coadjutor de Gironella; el 1959 capellà rector de la colònia Prat; el 16 de novembre de 1979, membre del Consell Presbiteral; l'any 1982, ecònom de Sagàs; el 1983, encarregat de Sant Maurici, la Quar i la Portella. Des d'aleshores, ha estat rector de la parròquia de Sant Andreu de Sagàs fins al dia de la seva mort.

GNA. MERCÈ DEL SANTÍSSIM SAGRAMENT

El dia 23 de desembre va morir la Gna. Mercè del Santíssim Sagrament (Padrosa Camps), carmelita descalça del monestir de Santa Teresa de Mollerussa, als 99 anys.

Sumari

SANT PARE

- 235 Discurs del Papa amb motiu del 50 aniversari de la institució del Sínode de Bisbes.

DOCUMENTS EPISCOPALS

- 242 Homilia en l'inici de l'Any Sant de la Misericòrdia.
245 Homilia en la missa de la nit de Nadal.
248 Homilia en l'ordenació diaconal d'Abel Trulls i Noguera.
253 Decret 19/15. Institució del càrrec de delegat/da episcopal per a l'aplicació del Pla pastoral diocesà.
254 Decret 20/15. Institució del Servei diocesà per a l'Alliberament espiritual.
255 Decret 25/15. Supressió de taxes del Tribunal diocesà.
256 Decret 27/15. Reforma de les normes econòmiques.
260 Decret 28/15. Reforma de les normes sobre permís d'obres i subvencions.

CONSELL PRESBITERAL

- 264 Resum dels temes tractats en la 17a Reunió (19/10/15).

CONSELL PASTORAL DIOCESÀ

- 265 Resum dels temes tractats en la 3a Reunió (10/10/15).

SECRETARIA GENERAL

- 266 Nomenament d'arxipreste.
- 266 Nomenaments parroquials.
- 267 Altres nomenaments.
- 267 Ordenació diaconal.

PATRIMONI

- 268 Restauració de l'església de Sant Antoni de Cervera.
- 268 Restauració del finestral del campanar de la catedral.
- 269 Restauració del retaule major de Malanyeu.

SEMINARI DIOCESÀ

- 270 Ordenació diaconal d'Abel Trulls i Noguera.
- 270 Seminari Menor en Família.

DELEGACIONS DIOCESANES

- 272 Ensenyament
 - Trobada diocesana de mestres i professors cristians amb el Sr. Bisbe
- 272 Evangelització i Apostolat Seglar
 - Recessos Emmaús
- 273 Joventut
 - Encontre europeu de joves Taizé a València
- 273 Pastoral de Peregrinacions
 - Pelegrinatge al Santuari de la Misericòrdia
- 274 Vida consagrada
 - Elecció prioral al Monestir de l'Amor Diví de Tàrrega
 - Vots perpetus de la Gna. Amanda Pedraza

VIDA DIOCESANA

- 275 11a Trobada diocesana de Vida Creixent a Berga.
- 275 Pelegrinatge presbiteral a Àvila.
- 276 Cloenda de l'Any Jubilar Teresià.
- 276 Pelegrinatge al Santuari de Fàtima de Portugal.
- 277 Celebració d'inici de l'Any de la Misericòrdia.

- 277 Visita pastoral a l'arxiprestat del Llobregat.
279 Confirmacions.

CONFERÈNCIA EPISCOPAL TARRACONENSE

- 280 Nou arquebisbe de Barcelona.

NECROLOGIA

- 281 Mn. Pau Bordera i Canals.
281 Mn. Josep Rota i Serra.
282 Mn. Joan Ballarà i Serra.
282 Mn. Andreu Planas i Santacreu.
283 Gna. Mercè del Santíssim Sagrament

ÍNDIX DELS BUTLLETINS DE L'ANY 2015

CARTES I ESCRITS PASTORALS DEL SR. BISBE

Aplicació del Pla pastoral diocesà 35

COL·LEGI DE CONSULTORS

Resum dels temes tractats en la 9a Reunió (20/02/15) 58

CONFERÈNCIA EPISCOPAL TARRACONENSE

Comunicat de la reunió núm. 213 93

Comunicat de la reunió núm. 214 152

Reunió dels bisbes del Seminari Major Interdiocesà 153

Presentació de la II edició del Cantoral Litúrgic 154

Comunicat de la reunió núm. 215 222

Nou arquebisbe de Barcelona 280

CONSELL D'ARXIPRESTES

Resum dels temes tractats en la 15a Reunió (19/01/15) 53

Resum dels temes tractats en la 16a Reunió (18/05/15) 134

Resum dels temes tractats en la 17a Reunió (28/09/15) 205

CONSELL D'ASSUMPTES ECONÒMICS

Resum dels temes tractats en la 8a Reunió (20/02/15) 55

CONSELL DE GOVERN

Resum dels temes tractats en les últimes reunions 51, 132

CONSELL PASTORAL DIOCESÀ

Resum dels temes tractats en la 1a Reunió constitutiva (24/01/15) 57

Resum dels temes tractats en la 2a Reunió (16/05/15) 136

Resum dels temes tractats en la 3a Reunió (10/10/15) 265

CONSELL PRESBITERAL

Resum dels temes tractats en la 15a Reunió (16/02/15) 54

Resum dels temes tractats en la 16a Reunió (08/06/15) 135

Resum dels temes tractats en la 17a Reunió (19/10/15) 264

DECRETS DEL SR. BISBE

Decret 01/15. Constitució de la Comissió de Revisió de la Normativa sobre Béns Immobles.....	46
Decret 02/15. Nomenament de Vicari Judicial de la diòcesi de Solsona.....	48
Decret 03/15. Festes de Sant Josep i Sant Jaume.....	49
Decret 07/15. Dissolució de l'Associació "Formació i Testimoniatge".....	50
Decret 08/15. Nomenament de degà del capítol catedral.....	131
Decret 12/15. Cloenda de la visita pastoral a l'arxiprestat del Berguedà Nord	190
Decret 13/15. Inici de la visita pastoral a l'arxiprestat del Llobregat.....	198
Decret 14/15. Constitució del Servei Musical per a l'Evangelització.....	199
Decret 15/15. Col·lectes manades 2016.....	200
Decret 16/15. Conservació dels béns eclesiàstics.....	201
Decret 17/15. Indulgència plenària en l'Any de la Misericòrdia.....	203
Decret 19/15. Institució del càrrec de delegat/da episcopal per a l'aplicació del Pla pastoral diocesà.....	253
Decret 20/15. Institució del Servei diocesà per a l'Alliberament espiritual.....	254
Decret 25/15. Supressió de taxes del Tribunal diocesà.....	255
Decret 27/15. Reforma de les normes econòmiques.....	256
Decret 28/15. Reforma de les normes sobre permís d'obres i subvencions.....	260

DELEGACIONS

Càritas

Assemblea anual de Càritas diocesana.....	142
Roda de premsa de Càritas diocesana de Lleida, Urgell i Solsona.....	212

Catequesi

15a Trobada d'escolans i nois/es de catequesi.....	82
Trobada de confirmands amb el Sr. Bisbe.....	144

Diaconat

Admissió de candidats al Diaconat permanent.....	83
Inici del curs dels candidats al Diaconat.....	213
Joan Güell i Cardona.....	213

Ecumenisme	
Pelegrinatge ecumènic a Terra Santa	213
Ensenyament	
Jornada de mestres i professors de religió	84
Premis del Concurs Bíblic de Catalunya	142
Trobadra diocesana de mestres i professors cristians amb el Sr. Bisbe ..	272
Evangelització i Apostolat seglar	
Recessos d'Emmaús Solsona	82, 272
Escola d'Evangelització Sant Andreu: -Curs Emmaús-.....	143
Curs Alpha: -Conferència de Lideratge a Londres-	143
Jornades de formació en lideratge.....	214
Comissió de recessos i exercicis	214
Joventut	
Celebració de la Pasqua jove	84
Trobadra de confirmands amb el Sr. Bisbe.....	144
Encontre europeu de joves a Àvila	215
Encontre europeu de joves Taizé a València.....	273
Pastoral familiar	
Conferència sobre la família	144
Pelegrinatges	
Pelegrinatge diocesà a Àvila.....	145
Pelegrinatge al Santuari de la Misericòrdia	273
Vida consagrada	
Professió de religioses.....	85
Les monges sacramentàries de Berga celebren el 75è aniversari	145
Elecció prioral al Monestir de l'Amor Diví de Tàrraga.....	274
Vots perpetus de la Gna. Amanda Pedraza.....	274

DEPARTAMENT D'ECONOMIA

Comptes 2014 i pressupost 2015	59
Document de treball per a la revisió del sistema econòmic.....	67

GENERALITAT DE CATALUNYA

Calendari laboral 2016.....	224
-----------------------------	-----

HOMILIES DEL SR. BISBE

Homilia en la Missa Crismal.....	41
Homilia en la missa del Corpus de Berga	125
Homilia en la missa al Santuari de Lourdes.....	129
Homilia en la missa del naixement de la Verge Maria.....	181
Homilia en la missa de la Mare de Déu del Claustre.....	184
Discurs de benvinguda en l'Encontre Europeu de Joves d'Àvila.....	187
Homilia en la vetlla de pregària de l'Encontre Europeu de Joves d'Àvila.....	188
Homilia en l'inici de l'Any Sant de la Misericòrdia.....	242
Homilia en la missa de la nit de Nadal	245
Homilia en l'ordenació diaconal d'Abel Trulls i Noguera.....	248

NECROLOGIES

Mn. Josep Soler i Jorques	96
Mn. salvador Jordana i Pareto.....	96
Gna. Carmen Hortigüela i Martín	97
Gna. M. Teresa de Jesús.....	155
Mn. Ramon Cabana i Vilardell	226
Mn. Pau Bordera i Canals	281
Mn. Josep Rota i Serra.....	281
Mn. Joan Ballarà i Serra.....	282
Mn. Andreu Planas i Santacreu.....	282
Gna. Mercè del Santíssim Sagrament	283

PATRIMONI

Retorn de la imatge de Sant Bartomeu	70
Obres de restauració de l'església de Montclar	70
Restauració de l'església de Casserres.....	138

Restauració de la imatge de la Mare de Déu del Patrocini	138
Restauració del quadre del bisbe Lasala	139
Obres de restauració del santuari del Miracle	208
Restauració de l'església d'Ardèvol	209
Restauració de l'església de Sant Antoni de Cervera.....	268
Restauració del finestral del campanar de la catedral	268
Restauració del retaule major de Malanyeu.....	269

SANT PARE

Discurs del Sant Pare a les famílies durant el viatge a Filipines	3
Missatge del Sant Pare per a la Quaresma 2015	9
Butlla de convocatòria del Jubileu Extraordinari de la Misericòrdia.....	14, 103
Carta sobre la indulgència amb ocasió del jubileu extraordinari de la misericòrdia.....	163
“Motu Proprio” sobre la reforma del procés canònic per a les causes de declaració de nul·litat matrimonial	166
Discurs del Papa amb motiu del 50 aniversari de la institució del Sínode de Bisbes	235

SECRETARIA GENERAL

Nomenament de Vicari Judicial	68
Nomenament d'arxiprestes	68, 206, 266
Nomenaments parroquials	68, 206, 266
Altres nomenaments.....	69, 137, 206, 267
Admissió de candidats al Diaconat permanent	69
Dispensa de celibat i de les obligacions vinculades al sagrament de l'orde.....	69
Nomenament de degà del capítol catedral	137
Jubilacions.....	137, 207
Ordenació diaconal	267

SEMINARI DIOCESÀ

Comptes i pressupost de la Residència Sacerdotal del Seminari.....	72
Comptes i pressupost del Seminari Major i Seminari Menor	77
Seminari Menor en Família	81, 140, 270
Seminaristes majors i menors	210
Ordenació diaconal d'Abel Trulls i Noguera	270

VIDA DIOCESANA

Assemblea anual de Mans Unides	86
Missa d'alliberament i guarició a la catedral	86
Exercicis espirituals per a preveres.....	87
Xerrades quaresmals sobre santa Teresa de Jesús.....	88
Magna processó dels Dolors de Bellpuig.....	88
Missa Crismal	89
Visita pastoral a l'arxiprestat del Berguedà Nord	89, 149, 218
Confirmacions.....	92, 151, 220, 279
Festa de les Santes Espines i la Mare de Déu de l'Alba	146
Presentació de llibre de la Vera Creu d'Anglesola.....	146
XXIX Trobada Interdiocesana de Vida Creixent	147
75è aniversari del retorn de la imatge de la Mare de Déu del Patrocini	148
48è Pelegrinatge al santuari de Lourdes de França.....	148
Jornades Sacerdotals	149
Catecolònies a la Guàrdia Lada	216
Centenari de la coronació de la Mare de Déu de Queralt	217
Festes de Sant Pere Claver a Verdú.....	217
Projecte l'Esglésiaquesurt.....	218
Programa de l'Any Sant de la Misericòrdia.....	220
11a Trobada diocesana de Vida Creixent a Berga.....	275
Pelegrinatge presbiteral a Àvila	275
Cloenda de l'Any Jubilar Teresià.....	276
Pelegrinatge al Santuari de Fàtima de Portugal	276
Celebració d'inici de l'Any de la Misericòrdia.....	277
Visita pastoral a l'arxiprestat del Llobregat.....	277